

சரத்துக்கள் பங்கு ஒதுக்கீட்டிற்கும் பொருந்துவதாக அமைகின்றது. அவைகளாவன:

1. தக்க ஆணையுரிமை (By proper authority):

தக்க ஆணையுரிமையுடன் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது நிறுவனத்தின் இயக்குநர்அவை நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

2. நியாயமான காலம் (Reasonable time):

பங்கு ஒதுக்கீடு நியாயமான காலத்திற்குள் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் விண்ணப்பத்தாரர் பங்கை ஏற்க மறுக்கலாம்.

3. தகவல் அளிக்கப்பட வேண்டும் (Must be communicated):

பங்கு ஒதுக்கீட்டிற்கானத் தகவலை முறைப்படி விண்ணப்பத்தாரருக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

4. முழுமையானதாகவும் நிபந்தனையற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும் (absolute and unconditional):

பங்கு ஒதுக்கீடு நிபந்தனையற்றதாக இருக்க வேண்டும். நிபந்தனையுடன் இருந்தால் நிபந்தனை நீக்கப்படும் வரைப் பங்கு ஒதுக்கீடு முழுமையுடையது.

5. பங்கு பெறுவதற்கான முனைவையும் ஒதுக்கீட்டையும் திரும்பப் பெறுதல் (Revocation of offer to take share and allotment):

ஒருவர் பங்கு பெறுவதற்கான முனைவை அதாவது விண்ணப்பத்தை, அதன் (அதாவது ஒதுக்கீடு) ஏற்பு அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு எந்த நேரத்திலும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். நிறுவனமும் பங்கு ஒதுக்கீட்டை அதன் அறிவிப்பு முடிவடைவதற்கு முன்பு எந்த நேரத்திலும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிறப்பு சரத்துக்கள் (Special provision):

நிறுவனச் சட்டம் பங்குகளையும் கடன் பத்திரங்களையும் வெளியிடுவதில் சில தடைகள் விதித்திருக்கின்றன. இத்தடைகள் பொதுமுனைவு செய்யப்படாதபோது (When no public offer is made) பொது முனைவு செய்யப்படும்போது என்ற இரு வகையில் அமைந்துள்ளன.

**பொது முனைவு செய்யப்படாதபோது
(When no public offer is made):**

ஒரு பொது நிறுவனம், தனது பங்குகளையும் கடன் பத்திரங்களையும் பொது மக்களுக்கு முனைவு செய்யாவிடில், தகவலறிக்கை வெளியிட வேண்டியதில்லை. ஆனால் ஆரம்ப ஒதுக்கீடு (First allotment) செய்வதற்குக் குறைந்தது 3 நாட்களுக்கு முன் தகவலறிக்கைக்குப் பதிலான அறிக்கையைப் பதிவாளரிடம் பதிவு செய்ய வேண்டும். இவ்விதிக்கு மாறுபட்டுச் செயல்பட்டால் தண்டனைக்கு உள்ளாக நேரிடும்.

பொது முனைவு செய்யப்படும்போது (When public offer is made):

ஒரு பொது நிறுவனம் தனது பங்குகளையும் கடன் பத்திரங்களையும் பொது மக்களுக்கு முனைவு செய்தால் ஒதுக்கீடுத்தொடர்பான விதிகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

5. 7. ஆதாயப்பங்குகள் அல்லது இலவசப் பங்குகள் BONUS SHARE

ஒரு நிறுவனம் அதன் லாபத்தில் ஒரு பகுதியைக் காப்பாக வைத்திருக்க (Reserve) அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இக்காப்பு நிதி நாளாவட்டத்தில் பெருமளவு அதிகரித்து விடுகின்றது. நிறுவனத்தின் அமைப்புத் துணை விதிகள் (Articles of Association) அனுமதித்தால் இக்காப்பு நிதி மூலதனமாக்கப்படும். நிறுவனம் சாதாரண பங்குகளுக்கு நிகரான பங்குகளைப் பங்குதாரர்களுக்கு இலவசமாக அளிக்கும். பங்குதாரர்களுக்கு இலவசமாக அளிக்கப்படும் பங்குகள் ஆதாயப் பங்குகள் எனப்படும்.

ஆதாயப் பங்குகள் வெளியிடப்படுவது நிறுவனத்தின் பொதுக் கூட்டத்தில் பங்குதாரர்களால் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆதாயப் பங்குகள் வெளியிடுவதற்கு முன்பு மூலதன வெளியீட்டு கட்டுப்பாட்டாளரின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். ஆதாயப் பங்குகள் வெளியிடப்படுவதால் மொத்த மூலதனம் அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனத்தை விட அதிகமாவதால் நிறுவனம் அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனத்தையும் அதிகரிக்க வேண்டும்.

மூலதன வெளியீட்டுக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் 1974 (Capital issues control Act 1974) மூலம் மத்திய அரசு ஆதாயப் பங்கு வெளியிடுவதற்கான வழிகாட்டி நெறிகளைத் தந்துள்ளது. 1981-ல் இவ்வழிகாட்டி நெறிகள் சற்று மாற்றப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆதாயப் பங்குகளை வெளியிடுவோர் இவ்வழிகாட்டி நெறிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

ஆதாயப் பங்கு வெளியிடுவதற்கான நடைமுறைகள் (Procedure for the issue of Bonus share):

1. ஆதாயப் பங்குகள் வெளியிடுவதை அமைப்புத் துணை விதிகள் அனுமதிக்கின்றதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அனுமதிக்காவிட்டால் அமைப்புத் துணை விதிகளைத் திருத்த தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.
2. ஆதாயப் பங்குகள் வெளியிடுவதால் அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனத்தை அதிகரிக்க சட்டப்படியான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.
3. ஆதாயப் பங்குகள் வெளியிடுவது குறித்து முடிவெடுக்க இயக்குநர் குழு கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
4. பங்குதாரர்களின் அனுமதியைப் பெற பொதுக் கூட்டம் கூட்டுவதற்கான நாள், நேரம், இடம் மற்றும் நிகழ்ச்சி நிரல் தயாரிக்க வேண்டும்.
5. ஆதாயப் பங்குகள் வெளியிடும் தீர்மானத்தைப் பங்குமாற்று நிலையத்திற்கு அறிவிக்க வேண்டும். பொதுக் கூட்டத்திற்கான

அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டும்.

6. ஆதாயப் பங்குகள் வெளியிடுவதற்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற பொதுக் கூட்டத்தைக் கூட்ட வேண்டும்.

7. பொதுக் கூட்ட தீர்மானத்தின் நகல் மற்றும் தேவையான ஆவணங்களுடன் அரசின் நெறிமுறைகளுக்கு ஏற்ப ஒரு விண்ணப்பத்தை மூலதன வெளியீட்டுக் கட்டுப்பாட்டாளரிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

8. மூலதனம் வெளியீட்டுக் கட்டுப்பாட்டாளரிடமிருந்து ஆதாயப் பங்குகள் வெளியிட அனுமதி கிடைத்ததும் அதற்கான பிற நடைமுறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

9. ஆதாயப் பங்கு வெளியிடப்பட்ட முப்பது நாட்களுக்குள் ஒதுக்கீட்டு அறிக்கையை (Return of allotment) பதிவாளரிடம் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

10. உறுப்பினர் பதிவேட்டிலும் ஏனைய பதிவேடுகளிலும் தேவையான பதிவுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

5. 8. பங்குகளை முனைமத்தில் வெளியிடுதல் ISSUE OF SHARES AT PREMIUM

நிறுவனம் தன்னுடைய பங்குகளை அதனுடைய இயல்பு மதிப்பிற்கு அதிகமான விலையில் விற்குமானால், அது பங்குகளை முனைமத்தில் வெளியிடுதல் எனப்படும். நிறுவனம் பங்குகளை விற்பனை செய்யும் விலைக்கும் இயல் மதிப்பிற்கும் உள்ள வேறுபாடு முனைமம் ஆகும். ஒரு நிறுவனம் நல்ல முறையில் தொழில் நடத்தி மிகுந்த லாபம் பெறுமானால் அந்நிறுவனத்தின் பங்குகளுக்கான தேவை அதிகரிக்கின்றது. இந்நிலையில் நிறுவனம் பங்குகளை முனைமத்தில் வெளியிட முடிகின்றது.

நிறுவனம் சட்டப்படி ஒரு நிறுவனம் தன் பங்குகளை முனைமத்தில் விற்பனை செய்ய வேண்டுமானால் மூலதன

வெளியீட்டுக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும். நிறுவனச் சட்டத்தின் 78 ஆவது பிரிவு (1) இவ்வாறு பெறப்பட்ட தொகையினை எவ்வாறு பயன்படுத்த முடியும் என்பதனை குறிப்பிடுகின்றது. முனைமத் தொகை முழுவதையும் பங்கு முனைமை கணக்கில் (share premium account) வரவு வைக்க வேண்டும். இத்தொகையினைப் பின்வரும் காரணங்களுக்காகப் பயன்படுத்தலாம்.

1. ஆதாயப் பங்குகளை வெளியிடுவது.
2. நிறுவனத்தின் தொடக்க செலவுகளைச் சரிகட்டுதல்.
3. நிறுவனம் தன் பங்குகளையும் கடன் பத்திரங்களையும் விற்பனைச் செய்வதற்கு ஏற்படும் செலவுகளைச் சரிகட்டுதல்.
4. நிறுவனத்தின் மீட்கக் கூடிய சலுகைப் பங்குகளுக்கான தொகையை (Redeemable preference share) முனைமத்துடன் திருப்பிக் கொடுத்தல்.

மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக முனைமத் தொகை பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பங்குகளை தள்ளுபடி செய்து வெளியிடுதல் (Issue of share at discount):

ஒரு நிறுவனம் அதனுடைய பங்கின் இயல்பு மதிப்புக்குக் குறைவாகப் பங்கை வெளியிடலாம். இது பங்குகளை தள்ளுபடியில் வெளியிடுதல் எனப்படும். 1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனச் சட்டத்தின் படி நிறுவனங்கள் பங்குகளைத் தள்ளுபடி செய்து விற்பனை செய்யும் உரிமையினைப் பெற்றுள்ளன. ஒரு நிறுவனம் பங்குகளைத் தள்ளுபடி செய்து வெளியிட வேண்டுமானால் பின்வரும் நிபந்தனைகளை நிறைவு செய்தல் வேண்டும்.

1. தள்ளுபடி செய்து வெளியிடும் பங்குகள் முன்னரே வெளியிடப்பட்ட பங்கு வகையாக இருத்தல் வேண்டும்.

2. தள்ளுபடி செய்து வெளியிடுவது குறித்து நிறுவனத்தின் பொதுக் கூட்டத்தில் ஒரு சிறப்புத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அத்தீர்மானத்திற்கு நிறுவனச் சட்டவாரியம் (Company Law Board) ஒப்புதல் அளித்திருக்க வேண்டும்.

3. பங்குகளின் மீதான உயர்ந்த பட்ச தள்ளுபடியை (Maximum discount) தீர்மானத்தில் குறிப்பிட வேண்டும்.

4. நிறுவனம் தொழில் தொடங்கி குறைந்தது ஓராண்டு காலமாவது ஆகியிருக்க வேண்டும்.

5. நிறுவன சட்ட வாரியத்தில் அனுமதி பெற்ற நாளிலிருந்து இரண்டு மாதங்களுக்குள் பங்குகளை வெளியிட வேண்டும்.

மேற்கூறிய விதிமுறைக்கு உட்பட்ட நிறுவனம் தள்ளுபடி செய்து பங்குகளை வெளியிடலாம். நிறுவனம் வெளியிடும் தகவலறிக்கையில் பங்குகளைத் தள்ளுபடி செய்து விற்பது பற்றிய குறிப்பு அடங்கியிருக்க வேண்டும்.

5. 9. பிணையங்கள் ஒப்புறுதி UNDERWRITING OF SECURITIES

பிணையங்களை ஒப்புறுதி செய்தல் தற்போது அதிக முக்கியத்துவம் பெற்று வருகின்றது. புதிய பிணையங்கள் வெளியீட்டின் வெற்றியை உறுதி செய்ய இது ஒரு நுட்பமாகும். புதிய மற்றும் பழைய நிறுவனங்கள் அவர்களுடைய பங்கு வெளியீடுகள் முழுமையும் பங்கொப்பம் பெற ஒப்புறுதியை மேற்கொள்கின்றது. ஒப்புறுதி செய்தல், பிணையங்கள் பொதுமக்களுக்கு நேரடியாக விற்பனை செய்யும் போது பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

புதிய நிறுவனங்களை தோற்றுவிப்பவர்கள் பங்குகளுக்கான ஒப்பந்தத்திற்கு பொதுமக்களின் ஆதரவு இருக்கும் என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள முடியாது. எனவே போதுமான நிதி பெறுவதற்கு

ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. இந்த ஏற்பாடுதான் ஒப்புறுதியாகும்.

நிறுவனங்களின் நிர்வாகமும் பிணையங்கள் வெளியீடு மூலம் போதுமான நிதியை எழுப்பிக் கொள்ள முடியும் என்பதை உறுதிசெய்து கொள்ள வேண்டும். இதற்காக ஒப்புறுதி ஏற்பாட்டை மேற்கொள்கின்றது. நிறுவனங்களின் புதிய பங்கு மற்றும் கடன் பத்திரங்கள் வெளியீடு முழுவதையும் ஒப்புறுதி செய்து கொண்டால் பொதுமக்கள் பிணையங்களை வாங்காவிட்டால் ஒப்புறுதியாளர்கள் அவற்றை வாங்கி கொள்வார்கள். இதனால் வெளியீடுகள் முழுவதும் விற்பனை செய்து விடலாம் என்பதை உறுதிசெய்து கொள்ள முடிகின்றது.

ஒப்புறுதி-விளக்கம் (Under writing):

ஒப்புறுதி என்பது பிணையங்கள் வெளியிடும் நிறுவனத்திற்கும் நிதி இடையீட்டாளர் களுக்கும் இடையேயான ஒரு ஒப்பந்தம் ஆகும். இந்த ஒப்புறுதியை மேற்கொள்பவர்கள் ஒப்புறுதியாளர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள். பிணையங்கள் வெளியீடு பொதுமக்களுக்கு வருவதற்கு முன்பு பிணையங்களில் பொதுமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத பகுதி இருந்தால் அப்பகுதியை ஒப்புறுதியாளர்கள் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தி கொள்ளப்படுகின்றது. ஒப்புறுதியாளர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கமிஷன் தொகையில் அதை வாங்கி கொள்வார்கள். பங்கு வெளியீடுகள் தொகையில் 5%க்கு மிகாமல் ஒப்புறுதி கமிஷன் பெறுகின்றனர். கடன் பத்திரங்களாக இருந்தால் 2.5% கமிஷன் தொகை பெறுகின்றனர்.

வணிக வங்கிகள், பொதுநிதி நிறுவனங்கள், காப்புறுதி நிறுவனங்கள், பங்கு அங்காடி தரகர்கள் போன்றவர்கள் ஒப்புறுதியாளர்களாகச் செயல்படுகின்றனர்.

ஒப்புறுதி செய்தவின் நன்மைகள் (Advantages of under-writing)

ஒப்புறுதி செய்து கொள்வதால் பிணையங்கள் வெளியீட்டில் பின்வரும் நன்மைகள் கிடைக்கின்றன.

1. நிறுவனம் பிணையங்கள் விற்பனையாகிவிடும் என்பதை உறுதிசெய்துகொள்ள முடிகின்றது. இந்த நம்பிக்கையில் தொழிலுக்குத் தேவையான சொத்துக்களை வாங்கும் நடவடிக்கையில் முன்கூட்டியே நாடுபட முடிகின்றது. இதனால் நிறுவனத்தின் செயல்திட்டம் தாமதமாவது இல்லை.

2. நிறுவனத்தைத் தோற்றுவிப்பாளர்கள் பிணையங்களை விற்பனை செய்யும் இடரில் இருந்து விடுபடுகின்றனர். பொதுமக்கள் பிணையங்களை வாங்காவிட்டாலும் பிணையங்கள் வெளியீட்டுத் தொகையை ஒப்புறுதியாளர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது.

3. பிணையங்கள் வெளியீடு ஒப்புறுதி செய்யப்பட்டிருந்தால் முதலீட்டாளர்கள் அதனை நம்பி பிணையங்களில் முதலீடு செய்வார்கள். ஒப்புறுதி செய்யப்பட்ட புதிய வெளியீடுகள் பொதுமக்களின் ஆதரவை எளிதில் பெறமுடிகின்றது.

4. ஒப்புறுதியாளர்கள் நாடு முழுவதிலும் உள்ள முதலீட்டாளர்களிடம் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் பிணையங்களை எளிதில் நாடு முழுவதும் விற்பனைச் செய்ய முடிகின்றது.

5. ஒப்புறுதியாளர்கள் நிறுவனத்தின் இயக்குனர்களுக்கு மூலதன வெளியீடு தொடர்பான நிபந்தனைகள் குறித்து அறிவுரைத் தருகின்றனர். ஒப்புறுதியாளர்கள் தாங்கள் ஒப்புறுதி செய்து கொண்டுள்ள நிறுவனத்தின் பங்குகள் வெளியீடு குறித்து விளம்பரப்படுத்துகின்றனர்.

ஓட்டியுதியால் மேற்கூறிய நன்னாமகள் கிடைக்கின்றன.
 அபிமானிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் ஓட்டியுதி ஏற்பாடுகள்
 இல்லாமல் பங்குகளை வெளியிடுதல் நடைபெறுவதற்காக
 இந்தியாவில் தற்போது ஓட்டியுதி நடவடிக்கைகள் பல நிதி
 நியுவனங்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

5. 10.

வியாபார வங்கியியல் அல்லது
வணிகத்துவ வங்கியியல்
MERCHANT BANKING

வியாபார வங்கிகள் பலவித பணிகளை அளிக்கும் சிறப்பு நிறுவனங்களாகும். இந்திய வங்கியியல் நடவடிக்கையில் வியாபார வங்கியியல் ஒரு புதியவகை நடவடிக்கை ஆகும். பாரத ஸ்டேட் வங்கி இந்தியாவில் முதன் முதலில் இத்தகைய நடவடிக்கையைத் தொடங்கியது. வியாபார வங்கியியல் தொழிலகங்களுக்கு வங்கியியல் அல்லாத தன்மை கொண்ட பணிகளை அளிப்பதுடன் தொடர்புடையது. ஒரு வங்கியின் வியாபார வங்கியியல் பிரிவு (Merchant Banking Division) ஆலோசனை சேவைகளைச் (Advisory services) செய்கின்றது. புதிய தொழில் முயற்சிகள் உருவாகத் தொழில் முயல்வோருக்கு உதவுகின்றது. அத்துடன் தொழில் விரிவடையவும் உற்பத்தியைப் பல்வகைப்படுத்தவும் (Diversifying Production) உதவுகின்றது. வியாபார வங்கியியல் தொழில் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்காற்றுகின்றது.

யோசனைகளைத் தருகின்றது. தொழில் நுணுக்க ஆலோசனைகள் நிதிநிலைமை, வரிச்சலுகை போன்றவைகள் பற்றிய ஆலோசனைகளைத் தருகின்றன.

2. வாய்ப்பறிக்கையைத் தயாரித்தல் (Preparation of Feasibility Reports): திட்டத்திற்கான பொருளாதாரத் தொழில் நுணுக்க மற்றும் நிதிதொடர்பான வாய்ப்பறிக்கைத் தயாரிப்பதற்கு உதவுகின்றது. சந்தை ஆய்வு அறிக்கையைத் தயாரிக்கவும் உதவுகின்றது.

3. காலநிதி (Term Finance): காலகடன் அளிக்கும் நிறுவனங்களுக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டியகடன் விண்ணப்பங்களைத் தயாரித்து அளிக்கின்றது.

4. அரசின் இசைவைப் பெறுதல் (Obtaining Government consent) தொழில் திட்டங்கள் தொடங்குவதற்கு தேவையான இசைவை அரசிடமிருந்து பெறுகின்றது.

5. புதிய வெளியீடுகளுக்கு மேலாளர் (Manager to New Issues): பங்குகள், பத்திரங்கள் (Bonds) மற்றும் கடன் பத்திரங்களின் (Debentures) புதிய வெளியீடுகளுக்கு மேலாளராக செயல்படுகின்றது.

6. நடைமுறை மூலதனம் (Working Capital): வியாபார வங்கிப் பிரிவு நடைமுறை மூலதனத்திற்கான தேவையை மதிப்பிட்டு அதைப் பெறுவதற்கும் உதவுகின்றது.

7. அயல்நாட்டுச் செலவாணிக்கடன் (Foreign Currency Loan): தொழில்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற அயல்நாட்டு செலாவணிக் கடன்களை ஏற்படுத்தித்தருகின்றது.

8. வெளிநாட்டில் கூட்டு முயற்சிகள் (Joint Ventures Abroad): தொழில்களுக்குரிய வெளிநாட்டுடன் ஆள கூட்டு முயற்சிகள் தொடர்பான அறிவுரைகளைத் தருகின்றது. சம்மந்தப்பட்ட அரசின்

சட்டதிட்டங்கள், கட்டுப்பாடுகள் அளிக்கும் சலுகைகள் தொடர்பான அறிவுரைகளைத் தருகின்றது.

தொழில் முயற்சிகளுக்கு மேற்கூறிய சேவைகளை வியாபார வங்கியியல் பிரிவு அளிக்கின்றது.

இந்தியாவில் வியாபார வங்கியியல் வளர்ச்சி (Growth of Merchant Banking in India):

இந்தியாவில் முதன் முதலில் 1967ல் கிரின்ட்லேஸ் வங்கி (Grindlays Bank) வியாபார வங்கியியல் பிரிவைத் தொடங்கியது. பாரத ஸ்டேட் வங்கி 1972ல் வியாபார வங்கியியல் பிரிவை அமைத்தது. இந்தியத் தொழில் கடன் முதலீட்டுக்கழகம் வியாபார வங்கியியல் பிரிவை தொடங்கி அதனுடைய வாடிக்கையாளர்களுக்குச் சேவை செய்கின்றது. பெரிய வணிக வங்கிகளையாவும் தற்போது வியாபார வங்கியின் சேவையை அளித்து வருகின்றது.

சமீபத்தில் பாரத ஸ்டேட் வங்கி மூலதன அங்காடி லிமிடெட் (SBI Capital Market-Limited) என்ற துணை அமைப்பை (Subsidiary) ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது முற்றிலுமாக ஸ்டேட் வங்கியால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. இது 1956ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து வியாபார வங்கியியல் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியுள்ளது. தொழில் நிறுவனங்கள் தொடர்பான நிதிச் சேவைகள் (Financial Services) ஒப்புறுதி (Under-writing) திட்ட அறிக்கைகளைத் தயாரித்தல், பங்குகள் மற்றும் கடன் பத்திரங்களை வெளியிடுதல், தொழில் நுணுக்க அறிவுரைகளைத் தருதல் போன்ற பல முக்கிய சேவைகளைச் செய்து வருகின்றது.

5. 11. அந்நிய நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் FOREIGN INSTITUTIONAL INVESTORS

நமது நாட்டு நிறுவனங்களின் பங்குகளில் முதலீடு செய்ய அயல்நாட்டைச் சார்ந்த பரஸ்பர நிதி அமைப்புகள், தொழில் நிறுவனங்கள் போன்ற அமைப்புகளுக்கு அந்நிய நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் என்று பெயர். இந்திய அரசு அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களான ஓய்வூதிய (Pension) நிதிகள், பரஸ்பர நிதிகள், முதலீடு டிரஸ்டுகள், சொத்து மேலாண்மை நிறுமங்கள் போன்றவற்றை இந்திய மூலதன அங்காடியில் முதலீடு செய்ய அனுமதி அளித்துள்ளது. இந்த அமைப்புகள் இந்தியப் பிணையங்கள் மாற்று வாரியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். 1995 ஜனவரி வரை சுமார் 286 அந்நிய நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் இந்தியப் பிணையமாற்று வாரியத்துடன் பதிவு செய்து உள்ளனர். இது 1993-ல் பத்தாக இருந்தது. 1993-ல் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் மொத்த நிகர முதலீடு 200 மில்லியன் டாலராக இருந்தது. இது 1995ல் 3 பில்லியன் டாலராக அதிகரித்தது.

அயல்நாட்டு முதலீடு:

அயல்நாட்டு மூலதனம் நேரடி முதலீட்டு மூலம் இந்தியாவில் நுழைகின்றது. கடந்த காலங்களில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் இந்தியாவில் செயல்படும் நோக்கத்தில் நிறுமங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் நிறுமங்கள் அதனுடைய துணை நிறுவனங்களை அல்லது கிளைகளை இந்தியாவில் இணைத்துக் கொண்டது. அயல் நாட்டினர் இந்திய நிறுவனங்களின் பங்குகள் மற்றும் கடன் பத்திரங்களை வாங்குவதில் பங்கேற்றனர்.

1991ல் புதிய தொழில் கொள்கை அறிவித்த பிறகு இந்தியாவிற்கு வரும் அயல்நாட்டு மூலதனம் அதிகரித்தது. 1991-92

மற்றும் 1995-96ல் மொத்த அபல்தாட்டு முதலீடு 13.95 பில்லியன் டாலராக இருந்தது. இதில் 456 பில்லியன் டாலர் 32.7% சதவிகிதம் அபல்தாட்டு நேரடி முதலீடு என்ற வகையில் இருந்தது. மொத்த அபல்தாட்டு முதலீடு 67.3% சதவிகிதம் பங்குகள் முதலீடு வகைகளாக இருந்தது. அபல்தாட்டு நிறுவனங்கள் இந்திய நிறுவனங்களின் பங்குகள் மற்றும் கடன்பத்திரங்களில் முதலீடு செய்விரும்பினர். அபல்தாட்டு முதலீட்டாளர்கள் பங்கு பத்திர முதலீட்டிலும் உலக வாய்ப்பு ரகீதுகளிலும் ஆர்வம் காட்டினர்.

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் (Multinational Corporations):

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் என்பது ஒரு நாட்டின் தலைமையகத்தை வைத்து கொண்டு பல்வேறு வகையான வியாபார நடவடிக்கைகளைப் பல்வேறு நாடுகளில் அமைத்து கொண்டு செயல்படும் நிறுவனங்களாகும். ஜெப்பான், கில்லட் (Gillette) ஆகிய அண்டு கேம்பல், ஜியூட், யூனிலிவர், சிபா, டைம்கல் போன்ற பன்னாட்டு நிறுவனங்களாக செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இவை இந்திய நிறுவனங்களின் பங்குகளைப் பெருமளவில் வாங்குகின்றன. இதனால் பல இந்திய நிறுவனங்கள் பன்னாட்டு இந்திய நிறுவனங்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இதனால் இந்தியத் தனியார் துறைப் பாதிக்கப்படும் என்ற அச்சம் நிலவி வருகின்றது.

அபல்தாட்டு முதலீடு தொடர்பான கொள்கை:

51 சதவிகிதம் வரை சமப்பங்குகளில் அபல்தாட்டு முதலீடு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டது. நேரடி அபல்தாட்டு முதலீடு பங்குகள் முதலீடு, இந்திய குடியரிமையற்றோர் முதலீடு போன்றவற்றை ஊக்குவிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

1. அபல்தாட்டு பங்கு மூலதனம் கொண்டுள்ள தற்போதுள்ள நிறுவனங்கள் அதனுடைய பங்குகளை 51 சதவிகிதம் வரை உயர்த்தி

கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. என்னைய சத்திகரிப்பு ஆகியவற்றில் அயல் நாட்டினர் முதலீடு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டனர். யின் உற்பத்தியில் பங்கு கொள்ள தனியார் அனுமதிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் நிலக்கரி களங்கங்களையும் வைத்து கொள்ளலாம்.

2. இந்தியக் குடியரிமையற்றோர் மற்றும் மேல்நாட்டு நிறுவனங்கள் உயர் மூன்னுரிமைத் தொழிற்சாலைகளின் பங்குகளில் 100% முதலீடுகள் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டன.

3. இந்தியக் குடியரிமையற்றோர் ஏற்றுமதியகங்கள், வர்த்தக அமைப்புகள், மருத்துவமனைகள் 100% ஏற்றுமதிச் சார்ந்த தொழிற்சாலைகள், நோயற்ற தொழிற்சாலைகள், உணவகங்கள் போன்றவற்றில் முதலீடு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

4. அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர் தங்களது பங்கு முதலீட்டை விலக்கிக் கொள்ளவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

5. அயல்நாட்டு முதலீட்டாளரைப் பாதுகாக்க இந்தியா உறுதியளித்துக் கையெழுத்திட்டுள்ளது.

6. அயல்நாட்டு சேவாவணி ஒழுங்குபடுத்து சட்டத்தின் (FFRA) சத்துக்கள் எளிமையாக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக 40 சதவிகித பங்குகளைக் கொண்ட வெளிநாட்டு நிறுமங்கள் இந்திய நிறுமங்களுக்கு சமமாகக் கருதப்பட்டன.

மேற்கூறிய நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 1996 வரை ரூ. 97780 கோடி மொத்த அயல்நாட்டு முதலீடு அரசால் அனுமதிக்கப்பட்டது.